

?Penrose i l'independentisme

Reflexió d'Isaac Vilalta arran de la possible entrada a presó de Sergi Rodríguez, en 'Teti', el bastoner de Berga acusat de donar-li un calbot al regidor del PP durant la Patum de 2012 | L'article gira entorn a l'espera, la ràbia, les contradiccions i la desesperació, sensacions viscudes durant els cinc anys de procés judicial contra l'independentista berguedà

Leonardo di Caprio, en una escena d'*'Origen'*

*«...la libertad es real igual que un sueño
la libertad aparece y ya no está...»*

José Agustín Goytisolo, *Más que una palabra*

Fa més de quatre anys i mig va començar el cas d'en Sergi Rodríguez, en *Teti*. Durant la Patum d'aquell any algú va donar un calbot a l'aleshores regidor del Partit Popular a Berga Josep Antoni López Noguera. No s'ha demostrat ni que hi hagués agressió ni que, en cas d'haver-n'hi, l'autor fos en Teti, un jove bastoner de Berga vinculat a l'esquerra independentista. Però se'l va jutjar acusat d'atemptar contra l'autoritat. I ara la Fiscalia vol que, de manera excepcional, compleixi l'any de presó malgrat no tenir antecedents perquè considera que la seva actitud «amaga un profund menyspreu a l'Estat de Dret». Són més de quatre anys i mig pujant i baixant per l'escala de Penrose. Quan sembla que arribes al replà, tot gira de nou.

Esperant. La mateixa nit de la suposada agressió els Mossos ja van identificar en Teti. Era Patum. Un dia de passacarrers. La festa va continuar però en Teti va anar a dormir sabent que era molt probable que l'endemà els Mossos anessin a casa seva. I així va ser, van presentar-s'hi a les 4 de la tarda i se'l van endur a declarar, un extrem que aleshores va agafar-lo per sorpresa. Com Di Caprio a *Origen*, la pel·lícula de Christopher Nolan que gira al voltant de la confusió, entre el somni i la realitat, i en que els protagonistes no saben on viuen: «Els somnis ens semblen reals mentre els tenim. Tan sols quan ens despertem veiem que alguna cosa no encaixa». Era el mes de juny del 2012. **La ràbia.** A l'inici, el cas presentava un recorregut relatiu. La Fiscalia va considerar el suposat delictes com una falta i, per tant, punible amb un càstig menor. Però l'acusació va presentar recurs i la Fiscalia va retractar-se tipificant-ho conseqüentment com un «atemptat contra l'autoritat». En Teti va reaccionar amb sorpresa i ràbia ja que, de cop, li demanaven cinc anys de presó a més d'una multa econòmica. Va flipar.

Les contradiccions. El judici es va celebrar el 21 de juny de l'any passat a l'Audiència Provincial

de Barcelona. En Teti va sortir-ne amb sensacions contraposades: per una banda, poques esperances de ser absolt però al mateix temps amb una tranquil·litat incòmoda després que tant la Fiscalia com l'acusació rebaixessin les seves peticions a un any de presó i una multa econòmica de manera que, fos quin fos el veredict, eludia la presó. Sensacions confuses; esperant la desesperança. I així va ser: un any de presó i una multa de 1.080 euros que no va recórrer i que, a priori, tancava el cas. El destí però, es presentava amb trampa. «Malgrat la incertesa del desgast», teòric penúltim capítol. **La desesperació.** I és que, en efecte, amb el pas de les setmanes es va constatar que es tractava d'un cop enganyós, dels que no deixen ferida però que ressusciten al cap d'uns dies amb un enorme blau. Aquest mes de febrer el Grup de Suport al Teti va convocar una concentració després de conèixer el recurs presentat pel Fiscal en que demana que en Teti, malgrat no tenir antecedents, compleixi l'any de presó. Un gir que va agafar tothom a contrapeu i va desmuntar-los els esquemes. A dia d'avui, per tant, aquest és un article inacabat i per tancar-lo caldrà esperar fins el proper 23 de maig, la data fixada per la vista que ha de decidir si s'accepta el recurs presentat per la Fiscalia.

En un article publicat l'any 1958 els matemàtics Lionel i Roger Penrose van descriure l'escala impossible, una il·lusió òptica que mostra que tant si pugues com si baixes, l'escala és infinita, mai s'acaba. És el que es coneix com l'escala de Penrose, un recurs que s'ha utilitzat reiteradament per descriure, de forma més o menys metafòrica, situacions de confusió. És el que va fer Christopher Nolan a *Origen*: anar més enllà dels límits socials a través del somni. És a dir, generar un espai on es fan reals situacions impossibles. Quan es conegui la resolució final del cas d'en Teti hauran passat pràcticament cinc anys d'aquell passacarrers de Patum. Nolan va necessitar vuit anys per escriure el guió d'*Origen*.